

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Deo Colendissimo co[m]ministro domino Ioanni presbytero & hegumeno
seu anachoretæ, Tarasius indignus episcopus Consta[n]tinopoleos nouæ
Romæ in Domino salute[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO
CHRISTI
787.

πατρὸς παρὰ δότου ἀναστροφῆς, ἀλλὰ π-
μίως αἰμαπ ἀνοδο ἀμώμου καὶ ἀσπίλου
Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὅπως ἡμᾶς διδάξον ἀνέρ-
ιερότατε, ἐπέαξ ὄντις γραφικοῖς καὶ δια-
γελικοῖς, δόπουλοκοῖς, κανονικοῖς τε καὶ
πατερκοῖς παραγέλμασι. πειθόμεθα
καὶ τοῖς ῥήμασι καὶ σώματος ὑμῶν. ὅτι ἅ-
υψηλῶν ἀνάβηθι, ὑψώσον ἐν ἰσχύϊ πύω
φανώ ἑσὺ. πορβύθη ἐν πλατυσιμῶ.
κῆρυξον μὲν ἑσθέρησας, ὅπως ὄξαρθῆ καὶ
εἰς ἀφανισμόν οὐχίστηται ἢ διὰ χρεμά-
των χροδοσία, καὶ πᾶν εἶπ τῶντῃ διαφι-
λαργυεῖαν, ἀδικίαν τε καὶ ἐμπορίαν ἀ-
γοκερδῶς ἑσθέρησται. τῶντῃς γὰρ μὲν ἅ-
συστηζωῶτων αὐτῆ ὄξαρουμδῆς ἐκ ἑ-
πελοισίου λαοῦ, καὶ τῶν ὀνόματι ἑσ-
σοῦ κεκλημῆδῶν, καὶ δωρεὰν τυζόντος τῆς
ἀπολυτρώσεως, πᾶντα τὰ τῆ κακία
σωεπόμενα μιάσματα πέρροζον σω-
εκμηθῆσον. καὶ οἱ ἱερεῖς ὡς φοῖνιξ ἀν-
θήσοισι, Χριστοῦ δωδῆσαν τοῖς σωζόμε-
νοῖς ἐμπνέοντες, καὶ τῆ ἐκκλησία ὀπνι-
κίας πρροσάδοντες. πεεῖλε κῆρυξ
ἐκ σοῦ τὰ ἀδικημάτα ἑσὺ. ἐπὶ τε καὶ ὅ-
δρεπομῆδῶς γλυκάζοντες, πληθύνοντες
τε αὐτοῦ ἐν γῆρα πῶνι, τῆς * μακα-
εῖας ἐκείνης λέζω καὶ ἀμρεάτου ζῶης
κληροτόμοις ἀναδῆκνύοντες.

ΤΩ ΘΕΟΣΕΒΕΣΤΑΤΩ
καὶ ἀλαβεστάτῳ συλλειπουργῶ, κω-
εῖω Ἰωάννη πρροσβυτέρῳ καὶ ἡζου-
μῆδῳ καὶ ἀναχωρητῆ τῆ κοσμικῶν
φρονήδων, Τασάσιος ἀτάξιος ἐπί-
σκοπῳ Κωνσταντινουπόλεως νέας
Ρώμης.

Ὅ ἐκ ζείων ναμάτων τῆ δείου πνύ-
ματος ὄξαρδευθεῖς, καὶ τῆ ἐμπνύσε-
πούτου κατωγαθεῖς Δαβὶδ ὁ ἐν βα-
σιλεδοῖ πρροφήτης, καὶ ἐν πρροφήταις

paterna conversatione, sed precio-
so sanguine agni immaculati et
incontaminati Iesu Christi. Sic
nos doceto vir sacratissime, se-
qui diuinam scripturam, & eu-
angelica, apostolica, canonica,
& paterna precepta. Obedi-
mus enim verbis oris vestri. Su-
per excelsa conscende, exalta in
fortitudine vocem tuam: abi in
latitudine, prædica cum fiducia,
vt auferatur & in abolitionem
veniat impositio manus quæ per
pecunias fit: nec non & quid-
quid hanc propter auaritiam, in-
iustitiam & acquisitionem, tur-
pis lucri gratia sequitur. Hac e-
nim vna cum his quæ cum illa
conueniunt, a populo acqui-
sitionis qui nomine Christi cen-
setur, & gratis consecutus est re-
demptionem, ablata, omnia con-
tagia quæ nequitiam sequuntur,
radicitus amputabuntur, & sa-
cerdotes vt palma florebut,
Christi odorem his qui salui sūt
inspirantes, & ecclesiæ trium-
phale carmen canētes: Abstulit
Dominus iniustitias tuas ex te.
Quin & eos qui carpunt dulce-
dine replentes, & multiplican-
tes illos in *terra pingui, longæ
uæ, inquam, illius vitæ ac incor-
ruptibilis heredes monstrantes.

DEO COLENDISSIMO
cōministro domino Iohanni pre-
sbytero & hegumeno * seu a-
nachoreta, Tarasius indignus
episcopus Constantinopoleos no-
uæ Romæ in Domino salutē.

QUI ex fluentis diuini Spi-
ritus irrigatus, & inspi-
ratione huius est illustratus,
Dauid ille scilicet inter reges
propheta & inter prophetas

* seneca
vberi.

* Gr. & a-
nachoreta,
curarum sci-
licet munda-
narum con-
temptori.

Psalm. 118.

rex, laudans dicebat: *Initio cog-
noui de testimoniis tuis, quoniam
in aeternum fundasti ea.* Sine
mendacio itaque his qui intel-
lectum habent, & firma his qui concinunt
eam. Ait enim inspector Dei

Deut. 34.

*Deut. 4.
& 12.*

Moyfes de omni diuinæ scriptu-
ræ affatu: *In illis non est addere,
& ab illis non est auferre.* Qui ergo
scrutabiliter & non transito-
rie omnibus sacris scripturis &
paternis doctrinis incumbunt,
& lectioni horum intendunt, &
mentem suam pietati & veritati
infigunt, & non ad propriam
hanc voluntatem referunt, illu-
minantur mirabiliter a monti-
bus æternis, illustrati ab euan-
gelicis & apostolicis præceptis.

Psalm. 75.

Montes enim hæc psalmista no-
minat, quoniam in his meditan-
tes & inambulantes, ad cælestia
pertransimus: æternos autem,
quia non recentia nec tempora-
lia, sed * ab origine mundi præ-
dicta sunt; quamquam nouissi-
mis temporibus prolata sint a
prædicatoribus euangelicæ præ-
dicationis. Nos ergo, vir deside-
riorum, eorum videlicet quæ
sunt Spiritus, Deo te a iuuentu-
te cognoscentes deditum, pau-
cos cordis nostri motus & vo-
luntates ad animi alacritatem
commendamus: plura quippe
silentio honorentur. Vtique au-
ditum est a vobis de Synodo
quæ facta est beneplacito Dei in
Nicensium vrbe: ad quam vide-
licet Synodum nos & sacriati vi-
ri & loci seruatores tam papæ
senioris Romæ, quam orientis
sanctissimorum principum sacer-
dotum conuenimus; nec non
& Deo amabiles episcopi plu-
rimi secundum præceptionem

* Gr. ante
mundi con-
stitutionem
dicta sunt;

βασιλεύς, ἡμῶν ἔλεγε· καταρχαὶ ἑ-
των ἐκ τῆς μαρτυριῶν σου, ὅτι εἰς
αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά. ἀληθείης
τοῖς νοῦν ἔχουσιν ἢ ἡμῶν αὐτῶν, καὶ
βεβαία τοῖς αὐτῶν ἀδιδισιν. ἐφη γὰρ ὁ
ὁ θεοπότης Μωϋσῆς πρὸς πάντας γραφι-
κῆς* θεηγορίας· ἐπὶ αὐτοῖς ἕκ ἐστὶν προ-
αἰνῶν, καὶ ἀπὸ αὐτῶν ἕκ ἐστὶν ἀφε-
λεῖν. ὅτι οὐκ ἐρεωπηκῶς, ὅτι οὐκ ἀρο-
δευτικῶς πᾶσι τοῖς γραφικῶς καὶ πα-
τερικῶς διδάγμασιν ἐγκύπτοντες, καὶ
τῆ ἀναγωγῆς τούτων προσέχοντες, καὶ
τοῦ νοῦ ἑαυτῶν τῆ ἀσέβεια ὅτι τῆ δλη-
θεία προσσηγῶτες, καὶ οὐκ ἔχοντες
ἴδιον θέλημα ποδο φέροντες, φωπίζον-
ται θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων,
καταρχαζῶμενοι ὑπὸ τῆς διαγγελι-
κῶν καὶ ἀποστολικῶν ἐνταλάματων. ὅτι
γὰρ ταῦτα ὁ ψαλμοδὸς ὀνομάζει, ὅτι
ἐν αὐτοῖς ἐμμελετήσῃτες καὶ ὀδύοντες,
πρὸς τὰ οὐρανια ὀπιθαλοῦμεν. αἰῶ-
νια δὲ, ὅτι οὐκ ἔσονται, οὐδὲ πρὸς-
καίρα, ἀλλὰ πρὸς καθολικῆς κόσμου
λεξιλλωται, εἰ καὶ ἐπὶ ἐχάτων τῆς
χρόνων ἐκπεφάνλωται πρὸς τῆς κη-
ρυκῶν τῆς διαγγελικῆς κηρύγματος.
ἡμεῖς οὖν, ἀνὴρ ὀπιθυμῶν, τῆ πάλ-
ματος, ὡς τῶ θεῷ σε ἐκ νεότητος γι-
νώσκοντες ἀνακείμενοι, τῆς καρδίας
ἡμῶν ὀλίγα πινὰ κινήματα τε καὶ βου-
λάματα πρὸς ψυχικῶν ὀπιθυμῶν
ἀναπείμεθα. τὰ γὰρ πλείονα σιωπῆς
μακάτω. πάντως ἐνηγήθη ἡμῖν πρὸς τῆς
σιωπῆς τῆς γρηγορίας βίδοκία θεοῦ ἐν
τῆ Νικαίων πόλει. εἰς τὴν σιωπῆν ἡ-
μεῖς τε καὶ ἱεροῦμεθα ἀνδρες τοποτηρη-
ται τῆς τε πάπας τῆς πρεσβυτείας Ρώ-
μης καὶ τῆς τῆς ἀνατολῆς ἀρχιεπισκόπων
ἁρχιερέων σιωπῆτομεν, καὶ θεοφι-
λεῖς ὀπισκοποὶ πλείστοι πρὸς τὴν
ἀσέβειαν

ANNO
CHRISTI
787.

ANNO
 CHRISTI
 787.

ὁσεβῶν βασιλέων ἡμῶν· ἀσπύτως καὶ
 βλαβεῖς ἐρχομένων καὶ ἡγουμένων,
 καὶ πληθὺς μοναχῶν. καὶ ἡδὴ πολλὰν
 μεταξὺ ἡμῶν λαληθέντων, τὸ δὴ καὶ
 ἐρεσὸν τῷ θεῷ ἐκρίθη. Ἐκ τῶν δὲ ἐρ-
 χομένων θεομοδεσίων τῶν ἀγίων πατέρων
 ἡμῶν ἡ ἐκκλησία ἀπέλαβε τίτλόν τῶν εἰ-
 κόνων ἀναζωγραφοῦν τε ἃ ἐπιγραφά-
 φιας, περὶ ἀναγωγῆς καὶ ὑπόμνησιν
 πρὸ καθ' ἡμᾶς νοός, καὶ μετοχῆς πνεύ-
 ματος ἁγίου. εἴ τι γὰρ τὸ ἅγιον βιβλίον
 διὰ τῆς ἀναγωγῆς ἐσημαίνει ἡμῖν,
 τὸ αὐτὸ ἃ εἰκόνες καὶ εἰ τι αἱ μῦθοι
 καὶ βίβλοι διηγουμέναι περὶ τῶν παθι-
 μάτων τῶν μάρτυρων, ὁμοίως ἃ εἰ-
 κόνες· καὶ ταύτας ἀσπαρῶμεθα ὡς ἐκ-
 τωπώματα τῶν θεοπονησάντων ὄντων,
 ἃ οὐδὲν ἕτερον· περὶ δὲ πνεύματος ἁγίου
 εἰς τὸν ἐν τριῶν ἀδελφῶν ἀδελφῶν, καὶ
 αὐτὸ μόνον λατρεύοντες. Ὁμοίως
 δὲ ἃ τὰς προσβίβλους τῆς ἀρετῆς δε-
 σποσύνης ἡμῶν τὸ ἅγιον θεοτόκου, ἀγίων
 τε ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν ἀγίων καὶ
 ὁσίων πατέρων ἡμῶν. πάντων οὕτως ὄν-
 των, ἐνεκαλεσάντων τῆς σωδοῦς τὸ πλεόν
 μέρος τῶν ὁσεβῶν μοναχῶν. Ἐμμεῖς
 ὅμως θεοσεβῶν ἡμῶν τὸ ἐκλήθησαν ταύτων·
 ὅτι ὁ πλείονες τὸ ὀρθόδοξον χρέμασιν
 ἀνήσαντο τὸ ἱεροσύνην. Ἐκ τῶν ἀμάρ-
 τῶν ἡμετέρων περὶ πειρώμεθα, καὶ σφ-
 ραῖς τούτων συσφιγώμεθα, ἐφ' αἷς ἰ-
 λέως ἡμῖν γίνονται κέλευς· ἀλλ' οὐδ' ἡμῶν
 βλαβερῶν ἐπιπελάτων καὶ κανονι-
 κῶν διατάξεων τίτλόν γινώσκοντες εὐφρα-
 μῶν, ἃ ἐν καθάρσει συνειδόντες, καὶ ἀπλῆ
 καρδία, ἃ ἀφιλαργίᾳ ἕσπῳ, καὶ ἐν
 συνειδήσει ἀνεπεφουμένη περὶ τοῦ
 θεοῦ, τῆς κανονικῆς καὶ βλαβερῆς δια-
 τάξεως κατὰ πάντα ἐπέσται βλάψμεθα.

piorum imperatorum nostro-
 rum. Similiter & reuerendi archi-
 mandrita & hegumeni, &
 multitudo monachorum. Cum-
 que multa inter nos diceren-
 tur, quod verum & placitum est
 Deo, sancitum est; & secundum
 priscam legislationem sancto-
 rum patrum nostrorum eccle-
 sia recepit imaginum picturam
 & titulos, ad *superiorem sen-
 sum & memoriam mentis no-
 strae, ac participationem cuius-
 dam sanctificationis. Quidquid
 enim sanctum euangelium per
 lectionem insinuat nobis, id
 ipsum & imagines: & quid-
 quid gestorum libri de passio-
 nibus martyrum narrant, simi-
 liter & imagines: & has salu-
 tamus tamquam formas primi-
 tiorum, & nihil aliud: profe-
 cto in vnum Deum in Trini-
 tate laudandum credentes, &
 ipsi soli seruientes. Expetimus
 etiam intercessionem intemera-
 tae dominæ nostrae sanctæ Dei
 genitricis, sanctorumque an-
 gelorum, & omnium sancto-
 rum patrum nostrorum. His ita
 se habentibus, quaesita est Sy-
 nodo pars maior reuerendo-
 rum monachorum. Sed & nos
 praesciuimus querelam istam,
 quia plures episcoporum pecu-
 niis obtinuerunt sacerdotium:
 & licet peccatis nostris *obca-
 cemur, & horum retribus con-
 stringamur, in quibus propi-
 tius nobis sit Deus; attamen
 euangelicorum mandatorum
 & canonicarum praecipuum
 cognitionem percepimus, &
 in munda conscientia, & sim-
 plici corde, & in more sine au-
 aritia, & *imperturbabili ad

* eleuatio-
 nem animi,

* implicemur,

* Gr. con-
 scientia ala-
 criter eri-
 gente se ad
 Deum, can.

Deum habito, canonicum per omnia sequi optamus praecipuum:
 Concil. Tom. 19. Pppp

ANNO
 CHRISTI
 787.

* submissus

& * comprehendimus nosmet ipsos, & inclinauimus ad seruiendum euangelicis atque apostolicis & paternis dispositionibus: decertantes vt hi qui sacerdotium fortiti sunt, sic degant & viuant & conuersentur, sed & omnes qui Christi nomine vocitantur. At si quidam non acquieuerint præceptis istis, communicator talium qui dicuntur quidem, non autem sunt sacerdotes, esse non patior, sed alienus ab horum sum portione. & mihi quidem protestari hæc non pigrum, ipsis autem tutum. Diuini ergo Canones dantem vel accipientem in ordinatione sacerdotii, deponunt, &

* expellunt

Dent. 4. & 12.

Psal. 118.

* persequuntur a sacerdotali dignitate. Inspector Dei Moses, vt dixi, clamat: *In illis, iniquiens, non est addendum, & ab eis non est auferendum.* Similiter & hymnographus Dauid pfallit, & nos cum illo: *Ab initio cognoui de testimoniis tuis, quia in æternum fundasti ea.* Et quis ad hæc resistendi idoneus? nisi forte infatuetur sensu, & diuinis velit illudere. Iam enim fundata sunt testimonia Dei, & radicata sunt in ecclesia eius: licet quidam temporaliter non obediunt, minime custodiant ea. Illa ergo in æternum manent; & beati qui scrutantur ea, & his obediunt: & vix qui non obediunt. Omnis ergo episcopus, vel presbyter aut diaconus conuictus, quod per pecunias manus impositionem dederit vel acceperit, a sacerdotio decidit. Fortassis autem dicunt aliqui, quia poenitentiam agimus pro peccato, & Deus ignoscit illud. Ita & ego dico, quia & omnes

κὲ καθεκάμην ἐαυτοὺς ἐκκαλίναμεν
 δουλοῦσθαι τοῖς βιασθητικοῖς κὲ δόξο-
 λικοῖς ἐπατεμοῖς ὑπαγγελμασιν·
 ἀγωνίζομενοι καὶ ἐστὶν πλὴν ἱεροσωμῶν
 κληροσασμῶν οὕτως ἀνάσσειν φεῶσαι
 ἐβιοῦν κὲ πολιτεύεσθαι, ἀλλὰ ἐπαν-
 τας ἐστὶν τῷ Χριστῷ ὀνόματι κακλημέ-
 νους. εἰ δὲ πνὲς ἀπειθοῦσι τοῖς ἐντάλ-
 μασι τούτοις, κοινανὸς ἔσθ' τοῖς τῶν λε-
 γομένων ἱερέων, ἐκ ὄντων δὲ, εἶναι ἐκ
 ἀθέτου· ἀλλὰ ἀλλότριος τῆς τούτων
 εἰμὶ μερίδος. Ἐγὼ δὲ διαμδρῦσθαι
 ταῦτα ἐκ ὀνηρὸν, αὐτοῖς δὲ ἀσφαλές.
 Θεοῦ θεῖοι καὶ ὄνες Θεοῦ δόντα ἢ λαβόν-
 τα ἐπὶ χροτονίᾳ ἱεροσωμῆς κατεργά-
 σι κὲ δόξοδῶκοισι τῆς ἱεροσωμῆς ἀγιοσι-
 τος, ὁ θεοπῆης Μωυσῆς, ὡς ἐφ' ἑαυτῶν εἶ-
 πὼν, βοᾷ· ἐπὶ αὐτοῖς ἐκ ἐστὶ παρεδῆ-
 ναι, κὲ ἀπ' αὐτῶν ἐκ ἐστὶν ἀφελεῖν. ὡ-
 σαύτως κὲ ὁ ἡμογεράφος Δαβὶδ ψάλλ-
 λει, κὲ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ· καταργαῖς ἐ-
 γνων ἐκ τῆς μδρτυρίων σου, ὅπεις Θεοῦ
 αἰάνα ἐθεμελίωσας αὐτά. Ἐπὶς ἱκανὸς
 παρὸς ταῦτα ἀνῆσῆσαι; εἰ μὴ που μα-
 ραίνῃ πλὴν διανοίαν, κὲ πᾶρξιν ἐθέλη τὰ
 θεῖα. ἥδη γὰρ θεμελίωσται τὰ μδρτυ-
 ρια τῆς θεοῦ, κὲ ἐρριζομῆμα εἶσιν ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ αὐτῆ, καὶ ἂν παροσκαίερος πνὲς
 ἀπειθοῦντες οὐ φυλάτῃσιν αὐτά.
 ἐπείνα οὐ εἰς Θεοῦ αἰάνα μδμοισι, καὶ
 μακάριοι Θεοῦ ἐρευνῶντες αὐτά, καὶ
 τούτοις πειδομῶν· καὶ οὐαὶ τοῖς ἀπει-
 θοῦσι. πᾶς οὐ ἐπίσκοπος, ἢ πρεσβυ-
 τῆρος, ἢ διάκονος ἐλεχθεῖς ἐπὶ χρομα-
 σι πλὴν χροτονίᾳ ἢ δοῖς ἢ λαβῶν, τῆς
 ἱεροσωμῆς ἐκπίπτει. ἴσως δὲ πνὲς λέ-
 γουσι, ὅπ μετανοομῶν ὑπέρ τῆς ἀ-
 μδρτίας, καὶ ὁ θεὸς συγχωρεῖ αὐ-
 τῶν. ναὶ καὶ ἐγὼ λέγω, ὅπ πᾶσαν

ANNO
CHRISTI
787.

μετανοίαν ὁ θεὸς προσδέχεται, καὶ συλ-
χωρεῖ διὰ μετανοίας τὰ προγεγονότα
ἀμάρτηματα. οἶδα γὰρ ἔτα δαυὶδ μοι-
χεῖα συχεθέντα ἔφονο, ἀλλὰ μετανοή-
σαντα, δεχθέντα ἔμυρτηθέντα ἕβρον
δαυὶδ (Ⓢ) ἔτα ἰεσαὶ ἀνδρα καὶ τὸ καρ-
δίδου μου, ὃς ποιήσεν πάντα τὰ θελήμα-
τά μου. ἔτα ὅσα δαυὶδ προσφη-
κῶς μύρτηρούμην, ἔδηλον διὰ μετα-
νοίας τούτου διορθωσαυμένου. ἀλλὰ πάλιν
οἶδα ἀκούσαια αὐτὸν ἔτα ἔτα θεοδ.
οὐ σὺ οἰκοδομήσῃς μοι οἶκον, ὅτι ἀνὴρ αἰ-
μάτων εἶ. οἶδα Μανασῆν δὲ ἔτα ἔτα ἀγο-
ράσεως ἀφέντα τῆς ἀσεβείας. οἶδα ἔτα
πόρνας ἔτα πλώνας δεχθέντας διὰ με-
τανοίας, οὐδέ πνα δὲ πύτων εἰς ἱερο-
συλίῳ δριθμηθέντα, εἰ μή που πωδ
τῆ βασιλείας τοῦτο πὲ προσχεν. οἶδα
πνας μοναχοῖς, ὅτι μὲν ἐν τῷ κόσμῳ
ἦσαν, πορνεῖα συχεθέντας μόνάσαντας
δὲ, ὡς φωσῆρας ἐν τῷ κόσμῳ λάμ-
φαντας διὰ τῆ ἀσκητικῆ βίου. οὐδένα
δὲ εἰς ἱεροσυλίῳ ἔτα πλανῆτα. εἰ δὲ καὶ
σπανίον γέγονεν, οὐ νόμος ἐκκλησίας
τοῦτο. πλὴν ὅσα Μαερίαν πόρνην τὸ
πρωτόν ἴσμεν, αὐτῆς δὲ σὺφρονα,
οὐ μὲν δὲ εἰς τὰς διακόνους καταλε-
γεῖσαν, ἀγίαν δὲ ἔτα ἔτα ἔτα ἔτα ἔτα
πνηροδ πράγματος. ἔτα πᾶντα λέγω,
(Ⓢ) ἀληθῆ λόγον ἔτα πᾶντα; παρὰ
τῆ δειῶν ἀποστόλων μνηθεῖς, καὶ παρὰ
τῆ αὐτοῖς ἀκολουθησαντων ἀγίων πα-
τέρων ἡμῶν, πεπρωμένα σμῆνας βοῶν.
ὅτι ὁ ἔτα χρισμασι χειροτονηθεῖς ἔτα
σκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος, ἀλ-
λοτελὸς ἔτα τῆς ἱεροσυλίας. οὐδέ γὰρ ἢ
τῆ δειῶν πνεύματι (Ⓢ) χρεῖς πωρα-
σέται. Καίπαφαικὸν τὸ ἔτα πνεύμα,
aut presbyter, aut diaconus, alienus
enim diuini spiritus gratia venditur.

agentes poenitentiam Deus sus-
cipit, & indulget per poeniten-
tiam peccata quæ iam patrata
sunt. Noui enim & Dauid adul-
terio depressum & homicidio,
sed acta poenitentia receptum,
& diuino testimonio approba-
tum: *Inueni Dauid*, inquit, *fi-
lium Iesse, virum secundum cor-
meum, qui faciet omnes volun-
tates meas*: & sancta Dauid pro-
phetice testimonium habentia.
* perspicuum ergo est, per
poenitentiam eum fuisse corre-
ctum. Sed iterum noui audisse
illum a Deo: *Non tu edificabis
mibi domum, quia vir sangui-
num es*. Noui Manassem per
confessionem ab impietate dim-
missum. Noui & meretrices &
publicanos receptos per poe-
nitentiam: verum nullum ex
his in sacerdotii dignitate nu-
meratum, nisi forte id ante bap-
tisma commiserit. Noui & mo-
nachos aliquot, cum in mun-
do essent, omni libidine con-
spurcatos; cum autem solitarie
viuerent, tamquam faces in or-
be resplenduisse: nullum tamen
ex his in sacerdotem ordina-
tum. Quod si autem id semel
atque iterum factum est, non
tamen confestim legem in ec-
clesia præscribit. Scimus san-
ctam Mariam prius meretri-
cem fuisse, postea factam con-
tinentem: non tamen inter dia-
conas relata est. Quorsum vero
hæc dico? cum veritatis sermo-
nem cognoscam, * & eum qui
a diuinis apostolis initiatus est,
audacter clamantem videam:
Quod quicumque per pecu-
niam ordinatus est episcopus,
non est a sacerdotali dignitate. non

1. Reg. 11.

Psal. 88.

Act. 15.

* Gr. persp. vbi is per poenitentiam correctus est. 1. Par. 22. & 28.

1. Par. 35.

Math. 21.

Marc. 2.

Luc. 5.

i. Egyptiacam

Can. 30.

* a diuinis apostolis & sanctis patribus nostris edoctus audacter clam.

Ioan. 11.

ANNO CHRISTI 787.

47. 8. Simoniaca hæc machinatio, & aliena a sacerdotali sanctificatione. In scortatione aut adulterio si quispiam post baptisma fuerit deprehensus, diuini
 Can. apo. 16. Canones illum ad sacerdotium non admittunt: quin etiam si quispiam * promotus ad sacerdotium, tale aliquid fecerit, confestim eiicitur. Omnis igitur vir qui in poenitentia perdurat, per bonitatem & mansuetudinem Dei veniam peccatorum suorum obtinet, quem admodum etiam in superioribus demonstraui. Nouatum autem, & eius impiæ hæresis asseclas anathematizo, utpote qui iniurius sit aduersus poenitentiam, & mansuetudinem Dei eleuet. Quare eius opinionis sum, ut confitear recipiendum episcopum per pecunias ordinatum, modo poeniteat: bonus enim Deus est in omnibus, & viscera eius aperta sunt super omnem hominem poenitentem, quem etiam in regnum suum inducit. Sed quoniam iuxta diuinum Apostolum, episcopus inculpabilis esse debet: qui propter pecunias aliquid ordinat, aut ab aliis ordinatur, alienus est a sacerdotali dignitate, ut omnes nouimus quicumque; ecclesiæ alumni sumus. Ergo bona & laudabilis poenitentia quæ ad Deum ducit, & a peccatis liberat. Et ego quoque misericordia indigeo: noui enim Dei mansuetudinem, qui omnem ad se venientem recipit. Dixit enim per prophetam: *Tu primus dic peccata tua, ut iustificeris. Et, Dixi, eloquar iniquitatem meam coram Domino, & tu remisisti impietatem cordis mei. Et, Pro ea*

σιμωνιακὸν τὸ ἐγχείρημα, ἀλλόττειον τῆς ἱερατικῆς ἀγιστείας. καὶ ἐπὶ πορνείᾳ, εἰ ληφθῆ ποτέ τις μετὰ τὸ βάπτισμα, εἰς ἱεροσωμῶν οὐ προσεδέχθη. θεῖοι κανόνες τοῦτο διαγρῶναισιν. ἀλλ' εἰ καὶ τις εἰσῆχθη εἰς τὴν ἱεροσωμῶν τοιοῦτον πωροξίας, γνώστεις ὅτι ἐβλήθη. πάντα δὲ ἀνδρα τῆ μετανοία προσκαρτηρωῦντα ἐπὶ ἀμωρτήμασι, τὴν ἀγαθότητα καὶ φιλανθρωπίαν τῆ θεοδινόσκων, οἶδα λυξοῦσθαι τῆς ἀμωρτίας, καὶ τὴν καὶ ἀνωτέρω ἀποδεῶν καὶ ἀναθηματίζω Νουάτον καὶ τὸν πολυτον τὴν δυνατέην ἀίρεσιν ἐπισωμῶν, ὡς ἀδικουῦντας τὴν μετανοίαν, & τὴν φιλανθρωπίαν τῆ θεομὴ προσειδῶν, ἀσωτίας ἢ καὶ ἐπὶ χημάσι χροτονιζέοντα ἐπίσκοπον μετανοοῦντα ὁμολογῶ προσδέχεσθαι. ἀγαθὸς γὰρ ὁ θεὸς ἐπὶ πᾶσι, καὶ ἀνεωγμένα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἐπὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μετανοοῦντι. & εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τοῦτον εἰσάγει. ἀλλ' ἐπεὶ κατὰ τὸν ἀπόστολον ἱερεὺς ἀνεπίληθός φείλει εἶναι, ὁ ἐπὶ χημάσι χροτονισίας πινά, ἢ χροτονιζέας ἐπὶ αὐτοῖς, ἀλλόττειός ἐστιν ἱεροσωμῆς, ὡς πάντες οἶδαμεν τῆς ἐκκλησίας ὁφίμοι, ἐκ κανονικῶν μαθημάτων παιδευθέντες. ἐποιῶ καλὴ καὶ ἀγαθὴ ἢ μετανοία, & πρὸς θεὸν ἀνάγει, & τῆς ἀμωρτήματων λυξοῦσθαι. καὶ τὴν γὰρ ἐγὼ χημάτω ἐλέους. οἶδα γὰρ τὴν τῆ θεοδ φιλανθρωπίαν, ὅτι πάντα τὴν προσερχόμενον ἀποδέχεται. ἔφη γὰρ διὰ τὸ προσφῆτου. λέγει σὺ τὰς ἀμωρτίας σου προσῶπος, ἵνα δικαιωθῆς. &, εἶπα, ἔξαγρῶσω κατ' ἐμὸν τὴν ἀμωρτίαν μου τῶ κελῶ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. καὶ, ἰσῶρ ταύτης

* Gr. prom. est ad sacerdotium qui tale

Can. 25.

1. Tim. 3.

Isa. 43.

Psal. 31.

ANNO CHRISTI 787.

προσεύξαται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος ἐν
καίρῳ ἰδόντων. Ἐπειδὴ περιβύσαντα Κο-
ρινθίον οἶδα προσδεχέντα παρὰ τῶν
θείων ἀποστόλων Παύλου, οὐ μὲν δὲ εἰς
ἱεροσολίμω ἀναβίβασέν τε. εἰ γὰρ πα-
τήρ ἀποδημήσαντος υἱοῦ, καὶ πότον ἀ-
δεήσαντος, αὐτῆς δὲ ἐπαπερχομένου,
προσελαμβάνεται διὰ τίνω φυσικῶν
εργῶν· πόσω μᾶλλον ὁ πατήρ πάντων
ἡμῶν θεὸς πάντα μετανοοῦντα ἔ-
προσ-
δέχεται καὶ ἀγκαλίζειται ὡς φιλεῖ-
θεσπος; οὐ γὰρ θέλει ἵνα ἀνάτον τῶ ἀ-
μάρτωλῳ, ὡς τὸ εἶπεν Ἰσαΐας ἔτι ἡμε-
ρῶν· κατὰ καὶ ἠκούσαμεν ὅτι αὐτῆς πῆς
κωλακῆς Φωνῆς ἀναγγελικῶς ἑρα-
βολῶν διηγουμένης πρὸς ἡμᾶς ἰσχυρῶς
βίον ἡσαντος, ὅτι μετανοήσαντος αὐτοῦ,
πρὸς ἡμᾶς ἐν οὐρανοῖς παύσας ἀπεδέχθη.
χαίρει γὰρ ὅτι πάντῳ ἀμάρτωλῳ μετα-
νοοῦντι. μέγα ὄπλον ἢ μετανοία, μεγὰ-
λη σωτηρίας ὁδός, πρὸς ἡμᾶς οὐρανῶν
βασιλείας, ἀφάρτου ζωῆς ὁδηγός,
μάρτυρικῶν ἀθλήσεων πάρος, πρὸς
θεὸν ὁδηγός, ἔτι αὐτῶν ἐπιποδοῦν,
ἔτι ἀποδοῦν γήινους βακτηρίας, πηλόν-
των ἀνάστασις. μακάριοι ὅσοι ταῦτα
ἀσπαζόμενοι. ὅσοι ταῦτα προσέροντες μὲν
ἀγγέλων συνδιατίθηται. ὅσοι ταῦτα
ἀσκούοντες ἐκκλίνουσιν ἀπὸ παντὸς κα-
κοῦ, καὶ ποιῶσιν ἀγαθόν. μετανοία ἐν ἴσ-
φοῦ καὶ ὁμόμοτος ἀγάπης, ἐλεημοσύνης,
προσευχῆς, ἡσυχίας, ἐγκρατείας, σωφρο-
σύνης, ταπεινοφροσύνης, χρηστότης,
ἀγαθωσύνης, ὑποκειρίας, ἔτι τῶν πύτοις
ἀπολογούντων. τὸ δὲ ἄλλο εἶπεν, ταῦτα με-
τανοία. Ἐπειδὴ ταῦτα ἀδικεῖ, ἐν τοῖς
σωζομένοις ἐκ ἐστίν, ἀλλ' ἐν τοῖς ἀπολλυ-
μένοις, ἐν οἷς ὁ σκόληξ ἢ τὸ κελύφιον, ἢ τὸ
πῦρ ἢ σθένος. ὧν ἑκάστη μὲν, ἀξιοση-
σομένη τῇ ἐπιτηδεύσει ἀγαθῶν ἐλάει

orabit ad te omnis sanctus in tem-
pore opportuno. * Nam si pater,
filio peregre existente, & rem-
impie & inique agente, redeun-
tem iterum ad se naturali amo-
re prosequitur: quanto ma-
gis Deus omnium nostrum pa-
ter, omnem poenitentem susci-
piet in vlnis suis, cum sit singu-
lariter misericors? Non enim
mortem petit peccatoris, sed
magis vt conuertatur & viuat.
Quemadmodum etiam in eu-
angelio ab ipsa Domini voce
per parabolam de prodigo, &
postea poenitente, instructi su-
mus, a patre caelesti recepto † in
caelis. Gaudet enim super om-
nem hominem agentem poeni-
tentiam. Poenitentia insignis est
armatura, magna salutis via,
* hospitii regni caelorum dispen-
satrix, incorruptibilis via dux,
martyricorum certaminum æ-
quiparatio, ad Deum viam in-
dicans, & cum ipso nos esse fa-
ciens; humani generis baculus,
cadentium & lapsorum surre-
ctio. Beati qui hanc amplectun-
tur, & huic adherent. Qui hanc
exercent, cum angelis vitam æ-
qualem ducunt, ab omni malo
declinant, & bonum faciunt.
Poenitentia est coalumna & fa-
miliaris dilectionis, eleemosy-
næ, * ieiunii, abstinentiæ, tem-
perantiæ, probitatis, honestatis,
mansuetudinis: & vt verum
vno verbo dicam, * hæc omnia
pollet poenitentia. Si quis au-
tem hanc contaminat & con-
temnit, non inter seruatos, sed
inter perditos numerandus est,
quorum vermis non moritur,
& ignis non extinguitur. A
quibus liberemur, digni habi-
ti promissis bonis misericordia

* Gr. addit.
Et Corin-
thiū qui for-
nicatus est,
noui a diui-
no apostolo
Paulo rece-
ptum, non
tamen eue-
ctum ad sa-
cerdotium.

Exech. 18.
& 33.

Luc. 15.

† in caelis
redundat

* Gr. regni
cael. concil-
liatrix,

* Gr. addit
orationis,

* Gr. hæc
omnia est
pœnit.

* α. β. γ.

ANNO
 CHRISTI
 787.

& miserationibus Christi Dei nostri. Hæc a nobis prædicantur vir sanctissime, si forte fuerint, qui nos quoque infamare voluerint. Nouimus enim te singularem * admonitorem & cultorem euangelicarum & apostolicarum, canonicarumque iussionum. Quamobrem audacius quoque ad te ista scribimus, cupimusque vt ea monachis & ascetis, * virisque omnibus religiosiis, cum quibus tibi commercium est, significes: * & vt in orationibus tuis cæli petis nostri memor sis, obnixe rogamus, quo ex circumdantibus nos vndique malis tandem aliquando liberemur. Vrgent enim & intus & extra insultationes, a quibus misericordia Dei sumus liberati, & posthac quoque nos euasuros confidimus. Quamobrem iterum atque iterum dicimus, ora, precare o amice vir Dei & noster, imo potius pater: scimus enim quod affectu eo erga nos affectus es, quo pater erga liberos suos. Deus pacis, qui & remota & propinqua ad se conuocat, vitam nostram in pace conseruet, & omnes illos qui cum colunt & admirantur, nomenque illius inuocant, saluos faciat intercessionem & precibus dominæ nostræ sanctæ Dei genitricis, & omnium sanctorum. Amen. Omnes fratres qui ad vos peruenerint, nostro nomine salutes velim, vt & ipsi vobiscum pro nobis orent.

καὶ οἰκτιρμοῖς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. καὶ ταῦτα ἤδη παρ' ἡμῶν κηρύσσεται ἰερότατε ἀνὴρ, εἰ καὶ πνεῖς θελοῖσι λοιδωρεῖν ἡμᾶς. ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν σε δοχεῖον εἶναι τῆς βιαστικῶν καὶ ἀποσταλικῶν καὶ κανονικῶν διαταγμάτων. τοῦτέστιν ἐπεσοσανεθέμεθα σοι ταῦτα διὰ τοῦδε τοῦ ὑφοῖς, καὶ παρακαλοῦμεν, ἐφ' οἷς πεπληροφόρησαι, ἀδρασον βλαβέσι, μοναχοῖς τε ἐβιωποκοῖς ταῦτα πεσοσανεθέμεθα. εἰ δὲ ἄρεσον σοὶ ὅστι, καὶ ὑποδύκνωται. αἰτούμεθα δὲ ἐν ταῖς οὐρανοπόροις σου βίχαῖς μνησθεσάμεν ἡμῶν, ὅπως ῥυθωθῶμεν ἐκ τῆς κύκλω σπερπηθιμῶν κακῶν. εἰσὶ γὰρ καὶ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν ἐπαναστάσεις, ὅς ἂν διὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐρρύθημεν, καὶ ῥυθωθῶμεν ἐλπίσμεν ἐκ τοῦ τοῦ παρόντος, φυλασσομένης τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἀπαρτηρώτου. οὐδεὶς γὰρ ἤλπισεν ἰπὶ κύβητον, καὶ καταχῶπι. λέξομεν οὐκ ἐπάλιν, βίχου ἡμῶν ἀνὴρ φίλε Θεοῦ ἐν ἡμέτερε, διὰ καὶ πατὴρ οἶδαμεν γὰρ, ὅτι σοργῆ τέκνου περὶς ἡμᾶς διάκεισαι. καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ τὰ μακρὰ καὶ τὰ ἐγγύς εἰς ἑαυτὸν πεσοκαλεσάμεν, ἐν εἰρήνῃ πτωζώω διατηρήσαι πάντων ἡμῶν τῶ ὀνόματι αὐτοῦ κεκλημῶν, πρὸς εὐχαις ἐβίχαῖς τῆς ἀρχαίου δεσποίνης ἡμῶν τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ. Ἀμήν. * Γὰρ δὲ πῶς ἀδελφοῖς πῶς καταπῶσιν εἰς ὑμᾶς ὡς ὅς ἡμῶν πεσοσαροβύσις, ἵνα καὶ αὐτοὶ μὴ ὑμῶν βίχωνται ἡμῶν.

Ἰησοῦ Χριστοῦ Θεοῦ Θεοῦ υἱός.

* Gr. rece-
 ptaculum

* Gr. virif-
 que sacula-
 ribus,

* Gr. addit.
 si vero et-
 iam libue-
 rit, ostēdas.

* Gr. πῶς
 ἡ, δεκ.